

Vandring till gravfält på Norra Djurgården med docent Lena Holmquist

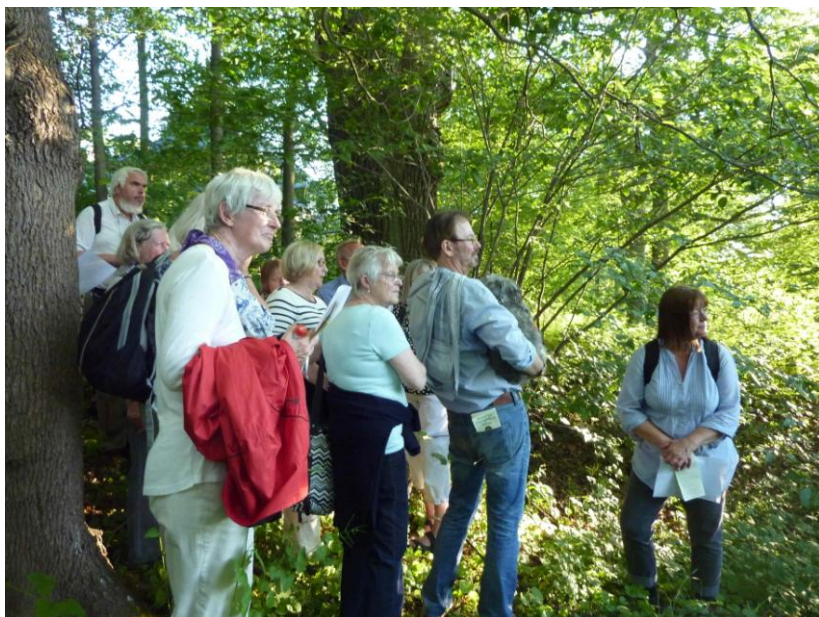
Den 9 juni – en mycket vacker och varm sommardag – guidades arkeologisektionen på Norra Djurgården av arkeologen Lena Holmquist. Efter en introduktion på arkeologiska forskningslaboratoriet med genomgång av vilka fornlämningar, som fanns i området, vandrade gruppen på 16 personer i två timmar i det vackra sommarlandskapet.

Under den första hälften av vandringen kom vi dock tyvärr inte i kontakt med de gravfält vi skulle besöka på grund av befintliga, betande tjuvar! De kunde enligt varningsskyltar stängas så det var ju inte tillrådligt att ge sig ut i terrängen. I vart fall pekades områden ut med gravar – inte minst den höjd där professor Ola Kyhlberg för några år sedan fann ett antal stensättningar.

Vid Naturhistoriska Riksmuseet finns några utgrävda och borttagna fornminnen – men en grav i närheten av museet fanns kvar och var bevuxen med ett stort träd! Mer påtagligt blev det när vi så småningom kom till Vetenskapsakademiens byggnader. Strax intill men norr om Vetenskapsakademien ligger i en mycket övervuxen dunge ett tiotal järnåldersgravar. De var mycket svåra att se på grund av grönskan men några stycken kunde dock skönjas under sly och träd. Gravarna undersöktes redan 1915. Det är verkligen synd att dungen inte rensas från sly och att gravarna görs synliga med tanke på alla besökare som kommer till Vetenskapsakademien – t ex i samband med Nobelfestligheterna.

Strax norr om detta gravfält har universitetet grävt medeltida skelettgravar som befann sig i ett trädgårdsland och upptäcktes vid odlingsbestyr. Grävningen ägde rum 2002.

Precis nedanför Vetenskapsakademiens byggnad ligger en liten parkeringsplats. På platsen för parkeringen grävdes gravar redan 1911. Här ligger anmärkningsvärt nog kvar några icke utgrävda gravar. Faktiskt sträcker sig parkeringen alldeles tätt intill gravarna. Nog borde de som anlade parkeringen ha tagit reda på om det fanns kvar inte undersökta gravar? En undersökning av de kvarvarande fornminnena borde ha skett innan tillstånd lämnades för att bygga den lilla parkeringen. Frågan är nu hur mycket som har skadats vid anläggningen av den.

Det var en mycket trevlig och informativ guidning som arkeologigruppen fick – och vi hade tur med det fantastiska sommarvädret!

Nils Ringstedt